

Διονυσιος Σολωμός

April with the Eros

Ο Απρίλης με τον Έρωτα

(απο τους Ελεύθερους Πολιορκημένους)

GR

Ο Απρίλης με τον Έρωτα χορεύουν και γελούνε,
Κι όσ' άνθια βγαίνουν και καρποί τόσ' άρματα σε κλειούνε.
Και τ' όνειρο στα μάγια σου παντού ομορφιά και χάρη,
Η μαύρη πέτρα ολόχρυση και το ξερό χορτάρι·
Με χίλιες βρύσες χύνεται, με χίλιες γλώσσες κραίνει·
Όποιος πεθάνει σήμερα χίλιες φορές πεθαίνει.

Ο Aprilis me ton Έrota chorévun kai gelúne,
Κι όs' ánthia vgaínun kai karpí tós' ármata se kleiúne.
Και τ' όniro sta mágia su pantού omorfιά kai chári,
I mánvri pétra olóchrysi kai to xeró chortári:
Me chílies vrýses chýnete, me chílies glósses kréni:
Όpios petháni símera chílies forés pethéni.

DE

April mit Eros, sie tanzen und lachen, und so viele Blumen und Früchte herauskommen, so viele Waffen umkreisen dich. Und der Traum in deiner Magie überall ist Schönheit und Anmut: Der schwarze Stein ist Gold und ebenso das trockene Gras. Mit tausend Brunnen giesst er, mit tausend Zungen weint er: „Wer heute stirbt, stirbt tausendmal“.

EN

April with Eros dance and laugh, And as many flowers as come out and fruits, so many chariots enclose you. The dream in your magic everywhere is beauty and grace. The black stone is all gold and so the dry grass; With thousand fountains pours he it out, with thousand tongues he cries it; „Whoever dies today, dies thousand times“.

Magnanimous Mother

(απο τους Ελεύθερους Πολιορκημένους)

Μητέρα, μεγαλόψυχη στον πόνο και στη δόξα,
Κι αν στο κρυφό μυστήριο ζουν πάντα τα παιδιά σου
Με λογισμό και μ' όνειρο, τι χάρ' έχουν τα μάτια,
Τα μάτια τούτα, να σ' ιδούν μες στο πανέρμιο δάσος,
Που ξάφνου σου τριγύρισε τ' αθάνατα ποδάρια
(Κοίτα) με φύλλα της Λαμπρής, με φύλλα του Βαϊώνε!
Μητέρα, μεγαλόψυχη στον πόνο και στη δόξα,
Το θεϊκό σου πάτημα δεν άκουσα, δεν είδα,
Ατάραχη σαν ουρανός μ' όλα τα κάλλη πόχει,
Που μέρη τόσα φαίνονται και μέρη 'ναι κρυμμένα·
Αλλά, Θεά, δεν ημπορώ ν' ακούσω τη φωνή σου,
Κι ευθύς εγώ τ' Ελληνικού κόσμου να τη χαρίσω;
Δόξα 'χ' η μαύρη πέτρα του και το ξερό χορτάρι.

Mitéra, megalópsychi ston póno kai sti dóxa,
Ki an sto kryfó mystírio zun pánta ta pediá su
Me logismó kai m' óniro, ti chár' échun ta mátia,
Ta mátia túta, na s' idún mes sto panérmo dásos,
Pu xáfnu su trigýrise t' athánata podária
(Kíta) me fýlla tis Lamprís, me fýlla tou Vaióne!
Mitéra, megalópsychi ston póno kai sti dóxa,
To theikó sou pátima den ákusa, den ída,
Atárachi san uranós m' óla ta kállli póchi,
Pu méri tósa fénontai ke méri 'ne krymména:
Allá, Theá, den imporó n' akúso ti foní su,
Ki efthýs egó t' Ellinikú kósmu na ti charíso?
Dóxa 'ch' i mávri pétra tou kai to xeró chortári.

Großzügige in Schmerz und Herrlichkeit Mutter,
Und wenn Deine Kinder im verborgenen Mysterium immer leben
Mit Vernunft und Traum, welche Freude haben die Augen
Diese Augen, dich zu sehen im weiten Wald,
Wo plötzlich deine unsterbliche Füße dort kreisen.
(Schau) mit Blättern des Osterns und des Palmsonntags!
Großzügige in Schmerz und Herrlichkeit Mutter,
Deine göttliche Schritte habe ich nicht gehört, nicht gesehen.
Friedlich wie der Himmel mit all seinen Gaben,
Wo so viele sichtbare und auch versteckte Orte sind;
Aber, Göttin, ich kann deine Stimme nicht hören,
Und was soll ich der griechischen Welt schenken?
Als Ruhm hat er den schwarzer Stein und das trockene Gras.

Mother, generous in pain and glory,
And if your children always live in the hidden mystery
With thought and dream, what joy the eyes have,
These eyes, to see you in the vast forest,
That suddenly your immortal legs walk
(Look) with leaves of Easter, with leaves of Palm Sunday!
Mother, generous in pain and glory,
I did not hear or see your divine footsteps,
Calm like a sky with all his good things,
Where places are so visible and places 'also hidden';
But, Goddess, I can not hear your voice,
How should I give it to the Greek world?
Glory is in its black stone and dry grass.

In the shade hand in hand.

Απο τον „Υμνο εις την Ελευθερία“

Στη σκιά χεροπιασμένες, στη σκιά βλέπω κι εγώ κρινοδάκτυλες παρθένες όπου κάνουνε χορό· στο χορό γλυκογυρίζουν ωραία μάτια ερωτικά, και εις την αύρα κυματίζουν μαύρα, ολόχρυσα μαλλιά.

Η ψυχή μου αναγαλλιάζει πως ο κόρφος καθεμιάς γλυκοβύζαστο ετοιμάζει 340 γάλα ανδρείας και ελευθερίας.

Sti skiá cheropiasménes, sti skiá vlépo ki egó krinodáktyles parthénes ópu kánune choró:

sto choró glykogyρίζun oraía mátia erotiká, ke is tin ávra kymatízun mávra, olóchrysa malliá.

I psychí mu anagalliázi pos o kórfos kathemiás glykovýzasto etimázi gála andriás kai eleftheriás.

Aus „Ode an die Freiheit“

In dem Schatten Hand in Hand, sehe ich Jungfrauen mit lilienweissen Händen tanzen;

Im Tanz drehen sie die schöne Augen erotisch süß, und im Wind wehen ihre schwarze, ganz goldene Haare.

Meine Seele freut sich, dass die Brust jeder von deren Süße Milch des Mutes und der Freiheit vorbereitet.

In the shadows, hand in hand, in the shadows I see virgins with white hands dancing;

in their dance, they turn their beautiful erotic eyes sweet, and in the winds, theis black, all-gold hair waves.

My soul rejoices that their breasts prepeare sweet milk of courage and freedom.

Πρωτομαγιά

Τοῦ Μαῖοῦ ροδοφαίνεται ἡ μέρα

ποῦ ὠραιότερη φύση ξυπνάει

καὶ τὴν κάνουν λαμπρὰ καὶ γέλαει

πρασινάδες, ἀχτίδες, νερά.

Ἄνθη κι ἄνθη βαστοῦνε στὸ χέρι

παιδιὰ κι ἄντρες, γυναῖκες καὶ γέροι

ἀσπροεντύματα, γέλια καὶ κρότοι,

ὄλοι οἱ δρόμοι γιομάτοι χαρά.

Ναί, χαρεῖτε τοῦ χρόνου τὴ νιότη,

ἄνδρες, γέροι, γυναῖκες παιδιά.

Τοῦ Μαῖοῦ rodofénete i méra

ρύ oreóteri fýsi xypnáí

Ké tίν kánun lamprá kaí gelái
prasinádes, achtídes, nerá.
Ánthi ki ánthi vastúne stó chéri
pediá ki ántres, gynékes ke géri
asproentýmata, gélia ké króti,
óli i drómi giomáti chará.
Né, charíte tú chrónu tí nióti,
ándres, géri, gynékes pediá.

EN

The day of May breakes rose out
When the nature more beautifil wakes up
They make her laugh brightly
All the green, the shines and waters.
Flowers and flowers keep in their hands
Children and men, women and old
White clothes, laughs and beats,
All the streets are full of joy.
Yes, rejoyce the youth of the year,
men, old, women and children.

DE

Der Maitag bricht in Farben der Rose aus
Wenn die Natur noch schöner aufwacht
Und alles macht sie strahlend lachen
Das Grün, die Strahlen, das Wasser.
Blumen und Blüten halten in die Hände
Kinder und Männer, Frauen und Alte
weisgekleidet, mit Lachen und Lärm,
Alle Strassen sind voll mit Freude.
Ja, freut euch der Jugend des Jahres,
Männer, Alte, Frauen und Kinder.

Meerestille

Γαλήνη

Δὲν ἀκούεται οὐτ' ἓνα κῦμα
εἰς τὴν ἔρμη ἀκρογιαλιά,
Λὲς καὶ ἡ θάλασσα κοιμᾶται
μὲς τῆς γῆς τὴν ἀγκαλιά.

Den akuete out' ena kyma
is tin ermi akrogialía,
Les ke i thálassa kimáte
més tis gis tin ankaliá.

EN

Not a single wave is heard on the deserted shore, As if the sea sleeps in the arms of the earth.

DE

Am verlassenem Ufer ist keine einzige Welle zu hören, als ob das Meer in den Armen der Erde schlafen würde.

Αρχαϊκή Μινιατούρα. Archaic miniature

Στης Αρκαδίας τα διασελα τα ελατοφυτεμενα που τα'χε για βασιλειο του ο τραγοποδης πανας. ξαναθυμαμαι τα παλια, τ'απολησμονημενα και τα τραγουδια των Νυμφων και τους γλυκους παιανες.

Τον ήλιο πέρα π'ογερνε σε μιαν αγκάλη ονείρου και των Δρυάδων τον χορό τον ξωτικό στα ελάτια, μύριους που σκόρπιζαν αχούς σαν αρμονία του απείρου που αντιλαλούσε μαγικά στου Φοίβου τα παλάτια.

Stis Arkadias ta diasela ta elatofytemena pou ta'che gia vasileio tou o tragopodis panas. xanathy-mamai ta palia, t'apolismonimena kai ta tragoudia ton Nymfon kai tous glykous paianes.

Ton ílio péra p'ogerne se mian ankáli oneírou kai ton Dryádon ton choró ton xotikó sta elátia mý-rious pou skórpizan achous san armonía tou apeírou pou antilaloúse magiká stou Foívou ta palátia.

DE

In den Bergen Arkadiens voll bepflanzt mit Tannen, die das Reich des Ziegenbeinigen Pan waren, erinnere ich mich an die alten, vergessenen, die Lieder der Nymphen und die süße Paeane.

Die Sonne die schien dahinter in einer Umarmung mit dem Traum und die Dryaden tanzten ihren Elfentanz in den Tannen, Milliarden zerstreuten ihre Seufzer wie die Harmonie der Unendlichkeit, die in Phoebus Palästen magisch wiederhallte.

EN

In Arcadias mountains settled the fir-trees where the kingdom of the goat-legs Pan was, I remember the old, the forgotten songs of the Nymphs and their sweet paeans.

The sun shone beyond in a dream embrace and the Dryads danced the elf-dance with myriads aches like a harmony of the infinity that magically echoed in Phoebus palaces.